

Sygn. akt I C 1046/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Irena Żarnowska-Sporysz

Protokolant: Karolina Sięka

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2017 r. w Krakowie

na rozprawie

sprawy z powództwa **Syndyka Masy Upadłości (...) Spółki Jawnej w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w K.**

przeciwko **M. K. (1)**

o zapłatę

utrzymuje w mocy nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 1 marca 2016r. wydany przez Sąd Okręgowy w Krakowie w sprawie I Nc 249/16.

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 30 marca 2017 r.

Pozwem z dnia 24 lutego 2016 r. (k. 2-18) strona powodowa Syndyk masy upadłości (...) spółka jawna w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w K. wniosła o orzeczenie nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym, że pozwana M. K. (1) ma zapłacić powodowi kwotę 92 150,08 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi w ten sposób, iż: od kwoty 65 970,50 zł od 1 października 2014 r. do dnia zapłaty; od kwoty 26 179,58 zł od 1 września 2014 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu według norm prawem przewidzianych. Na uzasadnienie swojego stanowiska strona powodowa podała, że 3 czerwca 2014 r. spółka zawarła z pozwaną M. K. (1) ustną umowę sprzedaży komponentów rolniczych oraz zaprawy na łączną kwotę 92 150,08 zł. Faktury zostały przez pozwaną przyjęte i podpisane. Pomimo upływu terminu płatności, pozwana nie dokonała zapłaty za nabyty towar. Ostateczne wezwanie do zapłaty skierowane do pozwanej pozostało bez odpowiedzi.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział I Cywilny wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 1 marca 2016 r. zgodnie z żądaniem pozwu, sygn. akt I Nc 249/16 (k. 20).

W zarzutach od nakazu zapłaty z dnia 25 maja 2016 r. (k. 28-47), pozwana zaskarżyła nakaz zapłaty w całości i wniosła o jego uchylenie, oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od strony powodowej na rzecz pozwanej kosztów postępowania. Zdaniem pozwanej powództwo jest przedwczesne. Pozwana oraz G. L. wspólnie ustalili ze stroną powodową, iż płatność z tytułu dochodzonych w pozwie należności będzie zapłacona po sprzedaży plonów z roku 2015 r. W 2015 r. pozwaną dotknęła klęska żywiołowa, na skutek której 90% zboża nie zostało zebrane. Strona powodowa miała tego świadomość i zgodnie z poczynionymi ustaleniami miała wstrzymać się z wytoczeniem powództwa.

Strona powodowa w piśmie przygotowawczym z dnia 29 czerwca 2016 r. (k. 59-63), podtrzymała w całości dotychczasowe twierdzenia i wnioski, przecząc wszystkim twierdzeniom pozwanej, oprócz tych wyraźnie przyznanych. Strona powodowa wskazała, że wezwała pozwaną do zapłaty faktur dopiero w dniu 18 listopada 2015 r. Pozwana odebrała wezwanie w dniu 2 grudnia 2015 r., jednakże pomimo znacznego upływu czasu nie dokonała żadnej wpłaty na poczet zaległości natomiast w dniu 9 grudnia 2015 r., tj. niespełna kilka dni po otrzymaniu wezwania do zapłaty, dokonała zakupu ciągnika rolniczego za kwotę 375 150 zł. Tym samym pozwana już w momencie otrzymania wezwania dysponowała kwotą, która pozwoliłaby jej na spłatę całości zadłużenia wobec strony powodowej.

Bezsporne były między stronami następujące okoliczności:

W ramach prowadzonej działalności spółka (...) spółka jawna w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w K. w dniu 3 czerwca 2014 r. zawarła z pozwaną M. K. (1) ustną umowę sprzedaży komponentów rolniczych, a to kukurydzy oraz środków ochrony roślin, jak również zaprawy.

W związku z zakupem spółka w tym samym dniu wydała pozwanej zakupiony towar i wystawiła pozwanej dwie faktury VAT: nr (...) na kwotę 26 179,58 zł oraz (...) na kwotę 65 970,50 zł z różnymi terminami płatności przelewem na konto spółki odpowiednio do 31 sierpnia 2014 r. oraz do 30 września 2014 r. Obydwie faktury zostały przez pozwaną przyjęte i podpisane oraz opatrzone jej pieczęcią (k. 12-13).

Pismem z dnia 18 listopada 2015 r. pełnomocnik syndyka masy upadłości (...) spółka jawna w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w K. wezwała pozwaną do zapłaty należności głównej wraz z ustawowymi odsetkami – w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania (k. 14-15).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana nabyła w dniu 9 grudnia 2015 r. ciągnik rolniczy firmy (...) typ 6160 A. za cenę 375 150 zł brutto. Płatność faktury VAT nr (...), wystawionej z tytułu sprzedaży miała nastąpić przelewem do 23 grudnia 2015 r.

Dowód: odpis faktury VAT nr (...) z dnia 9 grudnia 2015 r. (k. 46).

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Krakowa Nowej Huty w Krakowie M. K. (2) pismem z dnia 25 marca 2016 r. zawiadomił pozwaną o wszczęciu postępowania zabezpieczającego na podstawie nakazu zapłaty Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 1 marca 2016 r.

Następnie komornik sądowy dokonał zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego pozwanej w Banku (...) S.A. w W. i Banku (...) S.A. w W. w związku z postępowaniem zabezpieczającym.

W dniu 7 kwietnia 2016 r. komornik dokonał zajęcia ciągnika rolniczego marki (...) należącego do pozwanej.

Dowód: odpis zawiadomienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Krakowa Nowej Huty w Krakowie M. K. (2) z dnia 25 marca 2016 r., sygn. akt Km 360/16 (k. 42); odpis pisma Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Krakowa Nowej Huty w Krakowie M. K. (2) z dnia 6 kwietnia 2016 r., sygn. akt Km 360/16 (k. 43); odpis pisma Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Krakowa Nowej Huty w Krakowie M. K. (2) z dnia 28 kwietnia 2016 r., sygn. akt Km 360/16 (k. 44); odpis protokołu zajęcia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Krakowa Nowej Huty w Krakowie M. K. (2) z dnia 7 kwietnia 2016 r., sygn. akt Km 360/16 (k. 45).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wymienione wyżej dokumenty prywatne i urzędowe, których autentyczność i wiarygodność nie budziła wątpliwości Sądu i nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Sąd pominął dowód z zeznań świadka G. L. na okoliczność przebiegu współpracy powoda z pozwaną w zakresie sprzedaży środków ochrony roślin oraz sposobu rozliczania się pozwanej z powódką. Świadek wezwany na termin rozprawy w dniu 10 października 2016 r. nie stawił się, przedkładając pisemne usprawiedliwienie i zaświadczenie lekarskie. Następnie świadek prawidłowo wezwany nie stawił się na kolejne terminy rozprawy w dniu 14 grudnia

2016 r., w dniu 2 lutego 2017 r. oraz w dniu 30 marca 2017 r. Podejmowanie dalszych prób sprowadzenia świadka na rozprawę celem jego przesłuchania prowadziłyby jedynie do niezasadnej przewłoki postępowania i naruszałoby art. 6 k.p.c. Nadto okoliczności, na które miał zostać przesłuchany świadek zostały ustalone w sposób niebudzący wątpliwości na podstawie przedłożonych dowodów z dokumentów, toteż zeznania świadka w tym zakresie nie miałyby waloru istotnego dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c.).

Przy ustalaniu okoliczności bezspornych, Sąd kierował się dyrektywami wskazanymi w art. 229 – 230 k.p.c. Podnieść należy, że pozwana nie kwestionowała faktu zawarcia umowy ze spółką, wystawienia faktur, wysokości należności dochodzonych pozwem i faktu wezwania jej do zapłaty.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Strona powodowa wykazała fakt zawarcia umowy sprzedaży przez spółkę (...) spółka jawna w K. z pozwaną i wydania pozwanej towaru. Z tytułu umowy sprzedaży pozwana zobowiązała się do zapłaty ceny w kwocie 26 179,58 zł do dnia 31 sierpnia 2014 r. i 65 970,50 zł do 30 września 2014 r. (łącznie kwota wynosiła 92 151,08 zł). Pozwana nie uiściła w terminie należności. Dodatkowo nadmienić należy, że pozwana nie kwestionowała faktu zawarcia umowy i wysokości należności za otrzymane towary. Pozwana także nie zgłaszała żadnych zastrzeżeń co do ilości czy jakości wydanych towarów.

Zarzut pozwanej, że powództwo jest przedwczesne jest bezzasadny. Pozwana nie wykazała, że płatność należności objętych pozwem miała nastąpić po sprzedaży plonów z roku 2015, lecz z uwagi na klęskę żywiołową 90% zbóż nie zostało zebranych, toteż strony ustaliły, że strona powodowa wstrzyma się z wytoczeniem powództwa. Powyższe okoliczności nie znajdują odzwierciedlenia w zgromadzonym materiale dowodowym, zaś wykazanie tych okoliczności obciążało pozwaną na zasadzie art. 6 k.c. (w szczególności nie zaoferowała dowodu z przesłuchania (...) spółki jawnej w upadłości likwidacyjnej w K. czy innego podmiotu, z którym prowadziła negocjacje co do wydłużenia terminu spłaty zadłużenia po stronie wierzyciela). Raz jeszcze nadmienić należy, że pozwana zaakceptowała otrzymane faktury, w treści których jasno wskazano ich daty płatności i pozwana na etapie przedsądowym nie kwestionowała tego w żaden sposób (w szczególności nie zwróciła faktur spółce). Podkreślić również trzeba, że nawet gdyby strony zawarły porozumienie o w/w treści to pomimo dalszego znacznego upływu czasu od 2015 r. do dnia zakończenia przedmiotowego postępowania, pozwana nie uiściła należności, choć w międzyczasie zapewne zebrała już plony za 2016 r. i mogła je sprzedać, a tym samym zapłacić należności.

Ponadto, strona powodowa wezwała pozwaną do zapłaty faktur w dniu 18 listopada 2015 r., zaś pozwana nie kwestionowała faktu odebrania pisma. Co więcej, pozwana w dniu 9 grudnia 2015 r. tj. już po otrzymaniu wezwania do zapłaty, dokonała zakupu ciągnika rolniczego za kwotę 375 150 zł. A zatem przyjęć należy, że powódka w momencie otrzymania wezwania do zapłaty dysponowała kwotą, która pozwoliłaby jej na spłatę całości zadłużenia wobec strony powodowej. Pomimo tego nie dokonała żadnej wpłaty na poczet zaległości.

W świetle powyższego powództwo jako uzasadnione zostało w całości uwzględnione.

O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu na podstawie art. 481 § 1 – 2 k.c. Odsetki zasądzono od dnia następującego po terminie płatności faktur do dnia zapłaty.

Stosownie do art. 496 k.p.c. po przeprowadzeniu rozprawy sąd wydaje wyrok, w którym nakaz zapłaty w całości lub w części utrzymuje w mocy albo go uchyla i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też postanowieniem uchyla nakaz zapłaty i pozew odrzuca lub postępowanie umarza.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku na podstawie powołanych przepisów prawa.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w nakazie zapłaty na podstawie art. 98 k.p.c. Na zasądzoną od pozwanej (jako przegrywającej sprawę) na rzecz strony powodowej kwotę 8 369 zł tytułem kosztów postępowania złożyła się: kwota 1 152 zł tytułem opłaty od pozwu (art. 13 ust. 1 u.k.s.c. w zw. z art. 19 ust. 4 u.k.s.c.); kwota 7 200 zł tytułem wynagrodzenie pełnomocnika w osobie adwokata (§ 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r.; Dz. U. z 2015, poz. 1800 – w brzmieniu pierwotnym) oraz kwota 17 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa.